

[Ulrich.]

hold som dem, der nu i Øjeblikket trænger sig paa til Løsning nede i det sydlige Jylland.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at vi fra vor Side er lydhøre overfor de berettigede Krav, der rejses fra Sønderjyderne, og det er vi, fordi vi erkender, at vi har en overordentlig stor Pligt overfor Sønderjyderne, vi har en Pligt til at sørge for at bringe disse Mennesker ud over alle de forskellige Vanskeligheder af økonomisk Art, hvori de uden egen Skyld er bragt. Jeg kan derfor tilsige mit Partis Støtte til at overveje ogsaa dette Forhold, som vi mener kan faa Betydning for Sønderjyderne.

Det har glædet mig at se, at den højtærede Minister har foreslaaet, at denne Lov skulde være gældende for hele Landet, for der vil efter min Mening være andre Steder i Landet, hvor lignende Forhold kan tænkes at gøre sig gældende som de, der er til Stede netop i Sønderjylland. Og hvis Lovforslaget gennemføres, vil der altsaa være aabnet Adgang til, at ogsaa andre Steder i Landet vil kunne nyde godt af Oprettelsen af noget større Husmandsbrug end dem, Loven i Øjeblikket hjemler Ret til.

Hvad det Lovforslag angaar, der er fremsat fra Socialdemokratiets Side, skal jeg bemærke, at det væsentligste af de Punkter, der er anført i dets § 2, er jo behandlet i Landbrugsministerens Lovforslag. Jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne, at han i nogen Maade, om ikke fuldt, følte sig tilfredsstillet ved, at dette Lovforslag var kommet frem.

Angaaende Punkt 3 i § 2, nemlig det Punkt, der hedder eventuel Udarbejdelse af Forslag til Opførelse af et Sindssygehospital i Sønderjylland, skal jeg gøre opmærksom paa, at der den 6. Maj 1921 af den høje Rigsdag blev vedtaget en Lov, som gik ud paa, at der skulde nedsættes et Udvalg, der skulde foretage Forarbejder til Opførelse af et nyt Sindssygehospital i Jylland. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed — jeg ser, at Justitsministeren ikke er til Stede, men det er jo muligt, at Statsministeren vil kunne svare paa hans Vegne — efterlyse dette Udvalg.

Dette Udvalg kom til at bestaa af 8 Rigsdagsmedlemmer; der blev af Folketinget indvalgt 4, de 3 af disse er døde, der er kun 1 tilbage, nemlig det ærede Medlem Hr. Kammersgaard. Jeg ser, at det ærede Medlem er til Stede, og det er jo muligt, at han kan give os nogle Op-

lysninger om, hvorvidt dette Udvalg er faldet i en permanent Søvn, eller hvorledes det befinder sig, og hvad det har foretaget sig siden 1921; det er jo 7 Aar, der er gaaet siden. Det er muligt, at dette Udvalg er stille afgaaet ved en blid og rolig Død, men det er ogsaa muligt, at det har arbejdet, og at det sidder inde med et værdifuldt Stof, som vi i en nær Fremtid vil komme til at beskæftige os med her i Rigsdagen. Det kunde, som sagt, være rart at faa oplyst noget nærmere herom.

Jeg tvivler ikke om, at der i Sønderjylland, lige saavel som andre Steder — desværre — er Pladsmangel paa de forskellige Sindssygehospitaler, og at der derfor er Brug for nye Pladser. Saa beklageligt dette er, er det vistnok Forholdet, og derfor mener jeg ogsaa, at dette Spørgsmaal trænger sig frem til Løsning. Men jeg synes, at det høje Ting kunde have Interesse i at faa at vide af den højtærede Statsminister, hvorledes det forholder sig med det omtalte Udvalg.

Dette Udvalg har jo haft en Skæbne, som i nogen Grad danner en Analogi til det Lovforslags, som de ærede socialdemokratiske Medlemmer har fremsat. I § 3 af dette Lovforslag, som blev fremsat den 14. Oktober 1927, staar der, at det Udvalg, som skulde overveje disse forskellige Ting og fremsætte Forslag, skal have tilendebragt sit Arbejde inden den 1. Marts 1928. Lovforslaget er imidlertid ikke kommet til første Behandling før i Dag, saa det er en noget trist Skæbne, Lovforslaget har faaet, og de Forudsætninger, hvormed det er skrevet, maa jo i nogen Grad være bristede. Der er vel imidlertid forskellige Forhold, der har bevirket, at det ikke er kommet frem til Behandling før nu. Det er maaske en af de Elskværdigheder, som Gang paa Gang dukker op mellem den højtærede Regering og det ærede Socialdemokrati; indenfor disse to Partier søger man jo at behage hinanden paa den ene eller den anden Maade og derunder sætte Ting i Skygge, som ellers vilde have trængt sig frem til tidligere Debat, eventuelt Løsning i dette høje Ting.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til det foreliggende Lovforslag. Vi vil i et Udvalg søge at komme til en fornøftig og god Løsning af denne Sag.

Holdgaard: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling om Ændringer i Loven af 29. Marts 1924, har til Formaal at forcere Udstykningen for derved at fremme en mere intensiv Udnyttelse af Jorden, og